

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010220
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3519010220.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jána Odnogu a členov senátu A. O. W. U. Ž. v trestnej veci obžalovaných B. J., E.. XX.XX.XXXX K. A., Y. S.Á., E.. XX.XX.XXXX K. A. W. B. Z., E.. XX.XX.XXXX K. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) , ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona u B. J. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 8.10.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní: 1) B. J., E.. XX.XX.XXXX K. A., trvalé bydlisko G. Č.. XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu llava,

2) Y. S., E.. XX.XX.XXXX K. A., trvalé bydlisko G. Č.. XXX

3) B. Z., E.. XX.XX.XXXX K. A., trvalé bydlisko G. Č.. XXX, na slobode,

s ú v i n n í , ž e

všetci traja obžalovaní dňa 12.01.2019 približne v čase medzi 02.30 hod. až 03.00 hod. v Čachticiach po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do novostavby rodinného domu č. XXX tak, že na uvedené miesto prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Mondeo tmavozelenej farby nezisteného evidenčného čísla, ktoré viedol B. Z., do obce Čachtice, kde na ceste v smere do obce Višňové zastavili, vo vozidle podľa dohody zostal sedieť Y. S. spolu s B. Z., zatiaľ čo B. J. z vozidla vystúpil, prešiel asi 40 metrov, preskočil oplotenie novostavby s popisným číslom XXX, vošiel do neuzamknutej neobývanej novostavby, vzápätí prešiel schodiskom do pivničných priestorov, kde vzal krompáč a s tým následne odstránil visiaci zámok na drevených dverách s petlicou, potom vošiel do pivnice a z tejto vzal karbobrúsku zn. Makyta, v hodnote 210 ,-- Eur malú karbobrúsku zn. GMI, v hodnote 15,-- Eur, Aku vŕtačku zn. Extol v hodnote 80,-- Eur

a kotúčovú pílu zn. Graphite, v hodnote 80,-- Eur, ktoré predmety vložil do v pivnici nájdeného čierneho plastového vreca a následne so všetkými odcudzenými vecami odišiel, hodil ich do zadnej časti motorového vozidla, ktorým následne všetci traja obžalovaní odišli a odcudzené veci odviezli, pričom týmto konaním spôsobili poškodenému L.Š. Š. škodu vo výške 395,- Eur, hoci bol B. J. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T/123/2016 zo dňa 25.04.2017, právoplatný dňa 27.04.2017, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) , ods 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

B. J.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený

Y. S. W. B. Z.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, uvedený čin spáchali vlámaním,

č í m s p á c h a l i

B. J.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) , ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

Y. S. W. B. Z.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

1/ B. J.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2/ Y. S.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. f) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť v skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie.

3/ B. Z.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona k trestu povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a práce je povinný vykonať osobne vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 1, § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze.

Podľa § 55 ods. 1, § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní B. J., Y. S. W. B. Z. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. Š., E.. XX.XX.XXXX, J. I. I.Á. Č.. XXX, Č. X. náhradu škody vo výške 90 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený L. Š.E., E.. XX.XX.XXXX, J. I. I. Č.. XXX, Č. X. odkazuje so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 3.6.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 67/19/3304-15 zo dňa 31.5.2019 na obžalovaných B. J., E.. XX.XX.XXXX K. A., Y. S., E.. XX.XX.XXXX K. A. W. B. Z., E.. XX.XX.XXXX K. A., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že: „všetci traja obžalovaní dňa 12.01.2019 približne v čase medzi 02.30 hod. až 03.00 hod. v Čachticiach po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do novostavby rodinného domu č. XXX tak, že na uvedené miesto prišli na osobným motorovým vozidle zn. Ford Mondeo tmavozelenej farby nezisteného evidenčného čísla, ktoré viedol B. Z., do obce Čachtice, kde na ceste v smere do obce Višňové zastavili, vo vozidle podľa dohody zostal sedieť Y. S. spolu s B. Z., zatiaľ čo B. J. z vozidla vystúpil, prešiel asi 40 metrov, preskočil oplotenie novostavby s popisným číslom XXX, vošiel do neuzamknutej neobývanej novostavby, vzápätí prešiel schodiskom do pivničných priestorov, kde vzal krompáč a s tým následne odstránil visiaci zámok na drevených dverách s petlicou, potom vošiel do pivnice a z tejto vzal karbobrúsku zn. Makyta, v hodnote 210 ,-- Eur malú karbobrúsku zn. GMI, v hodnote 15,-- Eur, Aku vrtačku zn. Extol v hodnote 80,-- Eur a kotúčovú pílu zn. Graphite, v hodnote 80,-- Eur, ktoré predmety vložil do v pivnici nájdeného čierneho plastového vreca a následne so všetkými odcudzenými vecami odišiel, hodil ich do zadnej časti motorového vozidla, ktorým následne všetci traja obžalovaní odišli a odcudzené veci odviezli, pričom týmto konaním spôsobili poškodenému L. Š. škodu vo výške 395,- Eur“.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní ihneď po prečítaní obžaloby doplnil jej modifikáciu a to v skutkovej vete doplnil : „hoci bol B. J. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto and Váhom sp.zn. 1T/123/2016 zo dňa 25.04.2017, právoplatný dňa 27.04.2017, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods 3 písm. b) Trestného zákona“ a právnu vetu modifikoval: „Y. S. W. B. Z. spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, uvedený čin spáchali vlámaním, B. J. spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, čím spáchali: Y. S. W. B. Z. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a B. J. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona“.

Obžalovaným bolo zo strany súdu vysvetlené, že došlo k zmene zákona v prípade trestného činu krádeže, ktorá zmena je pre nich priaznivejšia, nakoľko sa znížila trestná sadzba.

Všetci traja obžalovaní po prečítaní a oboznámení sa aj s modifikáciou obžaloby a po vysvetlení zo strany súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.10.2019 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe s príslušnou modifikáciou. Následne preto súd postupoval podľa § 257

ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré všetci traja obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaných: áno

Nakoľko obžalovaný B. J., Y. S. ako aj B. Z. odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania, k spáchaniu trestnej činnosti sa priznávali už v prípravnom konaní, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných a to B. J. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) , ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a Y. S. a B. Z. zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Súd aplikoval príslušné ustanovenie trestného zákona účinné od 1.8.2019, nakoľko od spáchania trestného činu po vyhlásenie rozsudku došlo k zmene zákona v prípade trestného činu krádeže, ktoré ustanovenie o tomto trestnom čine účinné od 1.8.2019 bolo pre obžalovaných priaznivejšie (§ 2 Trestného zákona).

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním znaleckých posudkov v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Trestného poriadku a oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania, pričom po prečítaní správy sociálnej poisťovne na obžalovaného B. Z., súd považoval za potrebné vykonať aj bez návrhu výsluch obžalovaného Z. k jeho osobe voči čomu procesné strany nemali námietky. Okrem toho súd oboznámil spisy tunajšieho súdu ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchateľa výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchateľovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchateľa vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchateľovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená, b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby, c) zdržiaval sa v cudzine, d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Z listinných dôkazov na obžalovaného B. J., ktorý má 25 rokov súd zistil nasledovné:

Z odpisu z registra trestov a oboznámených spisov vyplýva, že bol doposiaľ 8 krát odsúdený za spáchanie trestného činu a jedenkrát bolo jeho trestné stíhanie podmienene zastavené. Z výnimkou jedného odsúdenia (rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/19/2016) sa u neho jednalo vždy o majetkovú trestnú činnosť. Poslednýkrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.2.2019, právoplatným dňa 9.3.2019 za pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona. Za to mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň boli týmto trestom zrušené výroky o trestoch uložených Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 0T/13/2015

zo dňa 13.03.2015, právoplatným dňa 13.03.2015, Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/51/2015 zo dňa 30.04.2015, právoplatným dňa 27.05.2015, Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/128/2015 zo dňa 11.11.2015, právoplatným dňa 29.01.2016, Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/56/2015 zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 22.04.2016, Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/38/2016 zo dňa 08.11.2016, právoplatným dňa 08.11.2016.

Okrem toho bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.4.2017, sp. zn. 1T/123/2016, právoplatným dňa 27.4.2017 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest obžalovaný vykonal v ústave na výkon s minimálnym stupňom stráženia.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že sa obžalovaný dopustil spáchania jedného priestupku.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný mimo ústavu na výkon trestu nikdy nikde legálne nepracoval. V súčasnosti je v ÚVTOS Dubnica nad Váhom od 17.9.2019 pracovne zaradený.

Z listinných dôkazov na obžalovaného Y. S. súd zistil nasledovné:

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol 1 krát odsúdený za spáchanie trestného činu majetkového charakteru, pri ktorom odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že sa obžalovaný dopustil spáchania troch dopravných priestupkov.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný bol v podstate viac krát zamestnaný u rôznych zamestnávateľov, buď na dohodu alebo ako zamestnanec. Nepracoval nepretržite, ale s prestávkami. V súčasnosti nie je zamestnaný, naposledy bol v mesiaci jún 2019.

Z listinných dôkazov na obžalovaného B. Z. a z jeho výsluchu súd zistil nasledovné:

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol 1 krát odsúdený za spáchanie trestného činu majetkového charakteru zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/38/2016, právoplatného dňa 8.11.2016 k 3 ročnému trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 9.11.2019. Stíhaného skutku sa tak dopustil v čase plynutia skúšobnej doby.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že sa obžalovaný dopustil spáchania piatich priestupkov.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný bol v podstate viac krát zamestnaný u rôznych zamestnávateľov, buď na dohodu alebo ako zamestnanec. Nepracoval nepretržite, ale s prestávkami. V súčasnosti nie je zamestnaný, naposledy bol v mesiaci august 2019. Z odpovede sociálnej poisťovne vyplýva aj, že je otcom maloletého dieťaťa.

Z osobného výsluchu obžalovaného B. Z. vyplynulo, že je otcom maloletého dieťaťa, ktoré má 1 rok a 3 mesiace a v mesiaci november 2019 očakáva narodenie druhého potomka. S dieťaťom ako aj so svojou tehotnou družkou žije u svojich rodičov. Chce sa starať o rodinu. K trestu povinnej práce zaujal kladné stanovisko, s týmto trestom by súhlasil a trestu by sa podrobil. Nie je invalidný ani nemá zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, nie je dlhodobo práceneschopný, je zdravý.

Zo znaleckých posudkov č. 6, 7 a 9/2019 znalkyne A.. A. F. v podstate vyplýva, že prognóza ďalšieho vývoja obžalovaných môže byť ešte priaznivá pri výchovnom význame trestu alebo súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom

spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému B. J. ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, obžalovanému Y. S. podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a obžalovanému B. Z. trest povinnej práce v rozsahu 100 hodín.

Pokiaľ ide o obžalovaného B. J., pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017), ktoré je aplikovateľné na tento prípad aj z dôvodu, že obžalovaný sa priznal už v prípravnom konaní a spolupracoval tam aj s orgánmi činnými v trestnom konaní pri vykonávaní previerok výpovedí na mieste, teda popísal a ukázal spôsob spáchania trestného činu tak ako je uvedený v obžalobe aj v bližších konkrétnostiach. Zároveň súd u obžalovaného zistil jednu príťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu z registra trestov. Zároveň súd považuje za potrebné na odsúdenia prihladať, nakoľko sú majetkového charakteru ako aj stíhaná trestná činnosť.

Obžalovaného J. súd odsúdil zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 Trestného zákona v znení účinnom od 1.8.2019 vzhľadom na to, že medzi spáchaním trestného činu a vynesením rozsudku nadobudla účinnosť novela trestného zákona a táto je pre obžalovaného priaznivejšia (s podstatne nižšou trestnou sadzbou), kde pripadalo do úvahy podľa odseku 2 ukladanie trestu pri prevahe poľahčujúcich okolností v rámci sadzby 6 mesiacov až 26 mesiacov (horná hranica znížená o tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona), pričom súd za primeraný, spravodlivý a v súlade so všetkými základnými zásadami pre ukladanie trestov popísanými vyššie považoval trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov. Na jednej strane súd prihladol k

priznaniu sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovaniu a prevahe poľahčujúcich okolností, na druhej strane nemožno opomenúť predchádzajúci život obžalovaného a vzhľadom na jeho pomerne mladý vek veľké množstvo majetkovej trestnej činnosti (na uvedenom nič nemení ani to, že sa veľkej časti dopustil v súbehu) v kombinácii s poukazom aj na to, že mimo výkon trestu nikdy legálne nepracoval. Na obžalovaného je preto nevyhnutné pôsobiť nepodmienečným trestom, ktorý si podľa názoru súdu bez pochybností vyžaduje ochrana spoločnosti, najmä ochrana majetku a vlastníckeho práva pred obžalovaným, ale taktiež je vo výkone trestu nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného, aby sa v budúcnosti už nedopúšťal páchania trestnej činnosti. Súd aj z uvedených dôvodov záverečný návrh obžalovaného na upustenie od potrestania s tým, že predchádzajúci trest je dostatočný, považoval skôr za vyjadrenie formálneho charakteru bez naplnenia materiálnych podmienok na tento postup. Súd pritom pripomína, že obžalovanému pred zmenou zákona hrozil podstatne vyšší trest odňatia slobody i s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona o opätovnom spáchaní zločinu. Bez povšimnutia nemôže ostať ani to, že to bol práve obžalovaný J., ktorý prišiel s nápadom ukradnúť náradie zo stavby, kde predtým pracoval. Obžalovaný sa tak „spôsobom sebe vlastným odvrátil poškodenému“ za to, že mu dal prácu a možnosť zarobiť si. Obžalovanému pritom súd ukladal samostatný trest, nakoľko sa trestnej činnosti dopustil dňa 12.1.2019, teda po právoplatnosti odsúdení Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. OT/13/2015, 2T/51/2015, 1T/128/2015, 2T/56/2015, 1T/38/2016, ktoré výroky o treste boli zrušené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/2/2017. Obžalovaného súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (sp. zn. 1T/123/2016).

Pokiaľ ide o obžalovaných Y. S. W. B. Z., pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u oboch obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaní priznali a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to súdu, keďže obžalovaní svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenili súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017), ktoré je aplikovateľné na tento prípad aj z dôvodu, že obžalovaní sa priznali a spolupracovali už aj v prípravnom konaní. U obžalovaného Y. S. súd nezistil priťažujúce okolnosti a u obžalovaného B. Z. súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

U obžalovaného Y. S. pripadalo do úvahy uloženie trestu podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.8.2019 rovnako ako u ostatných obžalovaných, pričom súd s prihliadnutím na všetky zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Trestného zákona, s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností a osobu obžalovaného, jeho doterajší život považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súd skúmal vzhľadom na to, že sa na neho hľadí ako na neodsúdeného, aj zákonné podmienky na povolenie odkladu výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a aj jeho aspoň čiastočný pracovný návyk, na zabezpečenia ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním na dobu 30 mesiacov. Pre lepšie dosiahnutie účinkov trestu súd obžalovanému uložil v rámci probačného dohľadu aj povinnosti uvedené vo výroku rozsudku, ktoré podľa názoru súdu výrazne znížia riziko, že by sa obžalovaný v budúcnosti dopustil spáchania trestnej činnosti, keďže povinnosť zamestnať sa mu zabezpečí príjem, čo môže znížiť riziko, že sa bude dopúšťať majetkovej trestnej činnosti. Súd týmto zároveň upozorňuje obžalovaného, že má povinnosť dostavovať sa riadne k probačnému a mediačnému úradníkovi a splniť aj ďalšie povinnosti rozsudkom mu uloženého, inak súd môže pristúpiť k rozhodovaniu o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, čo by malo za následok, že by obžalovaný musel 6 mesačný trest odňatia slobody vykonať.

Napokon u obžalovaného B. Z. rovnako pripadalo do úvahy uloženie trestu podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 1.8.2019, pričom súd s prihliadnutím na všetky zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Trestného zákona, osobitne zohľadňujúc aj ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, aby trest postihoval čo najmenej rodinu obžalovaného, s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich

okolností a osobu obžalovaného, postoj k spáchanej trestnej činnosti, jeho doterajší život považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý trest - trest povinnej práce a to v rozsahu 100 hodín. Súd pritom konštatuje, že obžalovaný sa dopustil spáchania trestného činu krádeže počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia tiež za krádež. V takom prípade v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona by už nebolo možné uložiť obžalovanému podmienený trest. Súd však po preskúmaní správ na obžalovaného a zistení z jeho výsluchu, že má maloleté dieťa, ktoré má 1 rok a 3 mesiace a že v mesiaci november 2019 sa mu narodí druhé dieťa, pričom žije so svojou družkou a dieťaťom o ktorých sa stará, mal za to, že na obžalovaného aj vzhľadom na tieto skutočnosti aj jeho postoj k spáchanému trestnému činu, možno pôsobiť dostatočne aj trestom povinnej práce. S týmto trestom pritom obžalovaný pri výsluchu súhlasil, zároveň spĺňa aj podmienku zdravotnej spôsobilosti na výkon tohto trestu. Rovnako možno uviesť, že má určité pracovné návyky, preto je predpoklad, že trest vykoná. Súd pritom obžalovanému zdôrazňuje, že sa jedná o jeho poslednú šancu. V prípade, ak by trest povinnej práce nevykonal, bol by nevykonaný zvyšok tohto trestu premenený na trest odňatia slobody a rovnako by došlo k premene trojročného trestu odňatia slobody, ktorý by musel vykonať v ústave na výkon trestu. Trest povinnej práce je povinný vykonať vo svojom osobnom voľne, bez nároku na odmenu najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu práce. Súd pritom dodáva, že pre lepšie dosiahnutie účinkov trestu súd obžalovanému uložil povinnosť zamestnať sa a získať kvalifikáciu, ktoré povinnosti podľa názoru súdu výrazne znižia riziko, že by sa obžalovaný v budúcnosti dopustil spáchania trestnej činnosti, keďže bude mať príjem z výkonu práce a tým aj zabezpečí starostlivosť o rodinu.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu naplňajú účel trestu, plnia funkciu ochrany spoločnosti a to tak individuálnej ako aj generálnej prevencie a sú aj v súlade so zásadou individualizácie trestu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. Š., E.. X.X.XXXX, trvale bytom I. Č.. XXX, Č. X. náhradu škody vo výške 90 €, ktorú škodu všetci obžalovaní na hlavnom pojednávaní uznali. Zároveň súd podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže si uplatnil náhradu škody vyššiu, pričom súd uvádza, že náhrada škody vo výške 90 € je za Aku vŕtačku zn. Extol v hodnote 80 € a 10 € za zámok vyplývajúce z odborných vyjadrení, pričom zvyšné veci boli vrátené poškodenému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.